U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **BMC Brno, s.r.o.**, se sídlem Holzova 1828/39, Brno, zast. Ing. Mgr. Romanem Chyťou, advokátem se sídlem Přívrat 1454/12, Brno, proti žalovanému: **Ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce**, se sídlem Květná 504/15, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2018, č. j. SZPI/AI728-97/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2018, č. j. 62 A 70/2018 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví uvedeném rozhodnutí žalovaný změnil rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně, ze dne 2. 5. 2017, č. j. SZPI/AI728-82/2016, tak, že byla žalobkyni (dále jen „stěžovatelce“) uložena pokuta ve výši 500 000 Kč za porušení povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, kterého se měla dopustit tím, že uváděla na trh ve formě prodeje potravinu se zavádějícími informacemi o složení: bonjour JAHODA, ovocná pomazánka.

[2] Stěžovatelka napadla rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Současně požádala, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek.

[3] Krajský soud shora specifikovaným usnesením žalobě odkladný účinek nepřiznal. V odůvodnění uvedl, že stěžovatelka nedoložila aktuální stav svého hospodaření a majetku přesto, že k tomu byla soudem vyzvána. Tvrzenou újmu nemůže nijak doložit torzo výpisu z jednoho bankovního účtu, na němž je záporný zůstatek cca 14 milionů Kč. Z toho toliko vyplývá aktuální stav na jejím účtu. Není však zřejmé, zda se jedná o jediný její účet, jaký majetek dále vlastní, jaké má pohledávky, dluhy či náklady. Nelze rovněž přehlédnout, že s aktuálním záporným zůstatkem na účtu stále podniká a soudu není

zřejmé, proč by nemohla podnikat, kdyby byl záporný zůstatek o 0,5 milionu Kč vyšší. Stěžovatelka nerozkryla a nedoložila svůj aktuální majetek a závazky, ač ji tížilo důkazní břemeno a byla povinna transparentně soudu osvědčit tvrzení o dopadu zaplacení stanovené částky na svou podnikatelskou činnost.

[4] Stěžovatelka brojí proti unesení krajského soudu o nepřiznání odkladného účinku žalobě kasační stížností. Namítá, že nepřiznáním odkladného účinku by na její straně došlo k nepoměrně větší újmě, než jaká přiznáním může vzniknout jiným osobám. Řízení zasahuje do sféry dvou subjektů – stěžovatelky a žalovaného, tedy *de facto* České republiky, která bude i příjemcem uložené pokuty, která disponuje značným objemem finančních prostředků a částka 500 000 Kč je pro ni bagatelní, zatímco pro stěžovatelku se jedná o značnou částku a má možnost ohrozit její ekonomickou stabilitu. Poukazuje na rozhodnutí Krajského soudu ze dne 10. 8. 2017, č. j. 30 Af 48/2017 - 37 a nutnost jednotnosti rozhodovací činnosti soudů.

[5] Je pravda, že doložila výpis z účtu se záporným zůstatkem. Nesporné ovšem je, že jej musela uhradit a bylo by zcela neúčelné tuto ztrátu prohlubovat. Krajský soud poukazuje na navýšení záporného zůstatku o 0,5 milionu Kč, ale v daném případě se nejedná pouze o čísla, nýbrž o reálné peněžní prostředky, které bude muset uhradit. Žádá o přiznání odkladného účinku a zrušení usnesení krajského soudu.

[6] Žalovaný ve vyjádření upozorňuje na mimořádný charakter odkladného účinku a odkazuje na usnesení NSS ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 Ads 129/2011-114. Má za to, že stěžovatelka neunesla břemeno důkazní. Odkazuje na své rozhodnutí, ve kterém se zabýval, zda je pokuta likvidační. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že je nepřípustná.

[8] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Dle odst. 3 písm. c) je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[9] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě; ke stejnému výkladu dospěla i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. K procesně obdobné situaci se NSS vyjádřil v usnesení ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46, v němž uvedl, že „[r]*ozhodnutí o odkladném účinku žaloby jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.*" V usnesení ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 - 37, NSS konstatoval, že „[p]*rávě ze skutečnosti, že účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, ať již pozitivní anebo negativní, je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, lze dovozovat, že se jedná o rozhodnutí, která jsou podle své povahy dočasná. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že mohou mít i trvalé následky*."

[10] Ke shodnému závěru dospěl i Ústavní soud, a to např. v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, kde shledal, že „[r]*ozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.*“

[11] Uvedená judikatura je aplikovatelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost stěžovatelky směřuje proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě.

[12] Pro úplnost soud poznamenává, že nepřehlédl, že krajský soud stěžovatelku nesprávně poučil o možnosti podat proti napadenému usnesení kasační stížnost. Nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, však nemůže její přípustnost založit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36).

[13] Kasační stížnost stěžovatelky směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu